

Kapitola 7

Josh balancoval na přístrojové desce, aby mohl vidět ven přes čelní sklo. „Zatoč doleva na támhleto parkoviště.“

Notch se řídil podle Joshových okamžitých pokynů jako podle GPSky a zahrnul na parkoviště vedle dvoupatrové budovy.

Josh náhle nadšeně vykřikl. „Tamhle je auto Becky!“

Notch zaparkoval hned vedle její Toyoty a vypnul motor.

Podívali se na osvětlenou budovu na opačném konci neosvětleného parkoviště.

Notch řekl, na co oba právě mysleli.

„Jak se dostaneme dovnitř?“

Josh si prohlédl hlavní vchod. „Mám plán.“

Jakmile Josh vysvětlil svůj plán, Notch to pochopil a ze sedačky spolujezdce sebral hračku, kterou vzal z Joshova domu.

Vzal svůj iPhone a připojil ho k hornímu portu robotické hračky RoboMe, což je telefonem poháněným robot se dvěma pohyblivými pažemi a koly místo chodidel. Pokud všechno klapne, pak bude Josh schopen ovládat tuto hračku, jako by byl mozkiem toho malého robůtka.

Joshova tvář několikrát zablikala, než získal rovnováhu. Jeho oči se podívaly prudce doleva a pak doprava. Když to udělal, pohnul přitom rukama a otevřel a zavřel klepeta na rukách. Popojel dopředu a pak zase dozadu. Nakonec se ještě na místě otočil, než se obrátil směrem k Notchovi.

„To je lepší. Ani nevíš, jak bylo skličující se kolem sebe jen dívat. Jakoby bych byl nějaká živá hlava ve sklenici.“

Notch se sklonil dolů a podíval se RoboJoshovi do očí. „Jsi si jistý, že to bude fungovat?“

„Samozřejmě, že ano. Ty odvedeš pozornost strážného u hlavních dveří, já se dostanu dovnitř a sejdem se u zadního vchodu, kterým tě pak pustím dovnitř. Co by se na tom mohlo pokazit?“

Notch se zhluboka nadechl. „Dobrá, pojďme na to.“

Josh si to šinul za Notchem, který se blížil k hlavním dveřím. Josh se zastavil vedle dveří a jeho motůrek jemně vrčel.

Notch se na něj krátce podíval. „Ještě nikdy jsem nic takového nedělal. Co mám říct?“

„Nevím. Třeba se zeptej, jestli můžeš použít jejich toaletu, nebo něco podobného.“

Přikývnul a zaklepal na sklo. Strážný za recepčním pultem zvedl oči od svého časopisu. Notch na něj zamával a překřížil si nohy.

Strážný došel k němu a jen na malou škvírku otevřel dveře. „Co pro vás můžu udělat?“

„Mohl bych použít vaši toaletu?“

Strážný zakroutil hlavou. „Je mi líto, pane, ale do této budovy nemá veřejnost přístup.“

„A mohl byste mi aspoň říct, kde je tady nejbližší toaleta?“

Strážný pootevřel dveře a jednou nohou vystoupil ven. „Tam dál po ulici je podnik s rychlým občerstvením, který je otevřený non-stop.“

Dveře byly otevřené tak akorát, aby se do nich Josh vešel. Rozjel se tedy kupředu, ale jakmile strážný ustoupil zase zpátky a zablokoval svojí nohou vstup, okamžitě se zastavil.

Notch ukázal schválně špatným směrem. „Tudy?“

Strážný si rozčileně povzdechl a vyšel opět kousek ven, aby mu ukázal správný směr. „Ne. Táhle tudy.“

Josh se propasíroval dovnitř za nohou strážného a vyrazil přes halu. Strážný couvl a začal zavírat dveře. Jakmile se dveře zavřely a všechny zvuky z venku ustaly, určitě by Joshův vrčící motůrek uslyšel, když by si to jeho malá kolečka uháněla přes dlážděnou podlahu. Jakmile tedy Josh uslyšel, že se dveře zavřely, zastavil se. Byl zrovna uprostřed haly. Kdyby se strážný otočil, Joshe by si jistě všiml. A rozhodně by strážnému se svými malými kolečky neutekl.

Notch proto znovu zaklepal na sklo a strážný zase otevřel dveře. „Nevíte, jestli v té restauraci prodávají rybí sendviče?“

Při tom, jak mu strážný odpovídal, přejel Josh halu, a když strážný poslal Notche pryč a zamkl za sebou dveře, byl už za rohem.

Jakmile se Josh ocitl v chodbě pokryté kobercem, vystřelil vpřed na plný plyn. Jak si to pelášil k zadnímu východu, kterým měl Notche pustit dovnitř, jeho malý motůrek skučel mnohem hlasitěji.

Když dorazil ke dveřím, podíval se na madlo nouzového otevírání, které na něj bylo příliš vysoko. Rozhlédl se kolem

a spatřil kbelík s vodou na kolečkách, ze kterého čouhala násada od mopu.

Přijel tedy ke kbelíku a zatlačil na něj. Byl sice plný špinavé vody, ale dokázal ho odtláčit. Odstrkoval ho rychleji, až se kbelík převrátil na dveře. Násada od mopu dopadla na madlo dveří a dveře se za zvuku alarmu otevřely.

Kapitola 8

Když se spustil alarm, Josh se začal točit v kruzích a nevěděl, kam se schovat. V tom se ve dveřích objevil Notch, který chytil Joshe do ruky a utíkal dovnitř budovy. Schovali se v malé kóji, zrovna když se zpoza rohu vynořil strážný a baterkou si posvítí na otevřené dveře.

Notch nakoukl opatrně přes stěnu kóje a sledoval, jak si strážný prohlíží spadlý mop a kbelík na vodu. Posvítí si baterkou ven a pak i kolem dokola místnosti. Notch se rychle přikrčil, aby ho neviděl, a vykoukl, až když je paprsek světla přešel.

Strážný zavřel dveře a řinčící alarm utichl. Zatlačil ještě několikrát na dveře, aby se ujistil, že jsou opět zajištěné, a pak se vydal zase zpátky k recepčnímu pultu a brblal si něco pro sebe o tom, že kvůli neustálému vyrušování přijde o svou oblíbenou televizní show.

Notch postavil Joshe zase zpátky na zem. „Kudy do laboratoře tvého otce?“